

Forslag til forespørgselsdebat om, hvordan vi på organiseret vis kan realisere, at det at gøre en god gerning overfor andre og være med til at løfte samfundet, hvor formålet ikke er at skulle blive gengældt og få løn, igen bliver en vane i samfundet.

(Medlem af Inatsisartut Vivian Motzfeldt, Siumut)

Dette forslag fra Vivian Motzfeldt har grundlag i at vi skal komme hinanden ved. Ligesom det er rigtigt at vi siden tidernes morgen i gensidighed har levet her i dette land hvor ingen andre kunne leve i, sammen med andre i vores stammer i tusinde år, og fortsat bebor dette land.

Det er korrekt, at når vi bare skruer nogle årtier tilbage, har vores vaner været ganske anderledes, og dette har dengang også haft grundlag i den opdragelse vi har fået af vore forældre.

Men udviklingen (såfremt det at tingene går i den forkerte retning, kan kaldes udvikling) er gået ganske hurtigt, og forældre er i dag travle mennesker, som hvis de har arbejde, skal anstrenge sig meget for at skabe sig et liv, og derfor har begrænset tid til deres børn, eller har ingen kræfter til deres børn; og prioriteringen i livet er anderledes, opdragelsen har ændret sig, mange rettigheder indført udefra har vi sat i kraft, og ser ikke meget på vores kulturelle stade.

Uagtet disse tingenes tilstand som vi befinder os under, må det fortsat være forældrenes ansvar at stå for opdragelsen af børnene, og søge at komme hinanden ved, og have dette for øje i opdragelsen.

Men vi kan også være enige i at forslagsstilleren drøfter at vi gennem folkeskolen og uddannelsesstederne kan komme hinanden mere ved, - og at medansvar også skal på skolernes pensum, og på denne måde søger at aktivere nærhed hos de ældre og børneinstitutioner, og på denne måde genaktivere nærheden i levet.

Her må vi stille os selv spørgsmålet om hvilke værdier der skal danne grundlaget for vores udvikling, hvilke af vore kendetegn fra gammel tid skal vi bevare og "genopleve".

Flere ting som havde stor kulturel værdi tidligere, og som vi næsten mistede, har vi jo fået tilbage, - lad os blot tænke på den grønlandske befolknings brug af Qajaq, - med dette vil vi fra Partii Naleraq sige, - det er muligt.

Det er ikke alene muligt, men nødvendigt, og derfor må vi udtrykke vores tak til forslagsstilleren, at disse emner blev taget op på bordet, - og vi må i fælleskab arbejde for genopretning, og lade det emner som er blevet taget op under dette punkt være en del af dette arbejde.

Tak.